

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ (situational analysis) เพื่อศึกษาสถานการณ์การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 บุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว หัวหน้ากลุ่มการพยาบาลและคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน จำนวน 2 คน จากกลุ่มประชากรทั้งหมด 12 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นบุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาลและเป็นคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาล
2. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 2 บุคลากรทีมสุขภาพในโรงพยาบาล ได้แก่ พยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการคัดกรองและการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว ประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 10 คน จากกลุ่มประชากรทั้งหมด 60 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีประสบการณ์ในดูแลผู้ที่ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย
2. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 3 ผู้ดูแล ที่อาศัยอยู่ในหลังคาเรือนเดียวกับผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย เป็นกลุ่มตัวอย่างคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 10 คน โดยมาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด จำนวน 20 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้ดูแลช่วยเหลือหรือนำผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมารักษาอย่างต่อเนื่อง
2. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 4 เกษนนำด้านสุขภาพในชุมชน ที่อยู่ในชุมชนเดียวกับผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายและอาศัยอยู่ในเขตอำเภอปัว คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 คน จำนวน 10 คน

เป็นกลุ่มตัวอย่างคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยมาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด จำนวน 20 คน ซึ่งคุณสมบัติดังนี้

1. สามารถสื่อสาร อ่านและเขียนภาษาไทยได้
2. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มที่ 5 ผู้ที่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย ที่มารับบริการในระหว่างวันที่ 1 เดือน ตุลาคม 2551 ถึงวันที่ 30 เดือน กันยายน 2552 ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว และมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตรับผิดชอบของอำเภอปัว จังหวัดน่าน จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มประชากร จากกลุ่มประชากรทั้งหมด จำนวน 20คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. ผู้ที่มีประวัติพยายามฆ่าตัวตาย
2. มีการรับรู้ดี สามารถสื่อสาร อ่านและเขียนภาษาไทยได้
3. มีความเต็มใจให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้
4. เป็นผู้ที่ยินยอมเปิดเผยตนเองและเรื่องราวของตนเองต่อชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม
2. แบบสัมภาษณ์รายบุคคล
3. แบบสัมภาษณ์รายกลุ่ม
4. แบบบันทึกจากการสังเกต

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นแบ่งตามกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ

1.1 กลุ่มทีมผู้บริหาร โรงพยาบาลผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว หัวหน้ากลุ่มการพยาบาลและคณะกรรมการบริหาร โรงพยาบาล ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน สถานที่ปฏิบัติงาน มีประสบการณ์ทำงานในการบริหารโรงพยาบาล

1.2 กลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพ ได้แก่ พยาบาลผู้ดูแลผู้พยายามฆ่าตัวตาย ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน แผนกและ สถานที่ปฏิบัติงาน มีประสบการณ์ในการดูแลผู้พยายามฆ่าตัวตาย

1.3 กลุ่มผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ภูมิฐานะ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว บทบาทในครอบครัว ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต ประวัติการเจ็บป่วยเรื้อรัง ประวัติการใช้สารเสพติด

1.4 กลุ่มผู้ดูแล ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ภูมิฐานะ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ความสัมพันธ์กับผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ระยะเวลาการดูแล ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย

1.5 แกนนำด้านสุขภาพในชุมชน ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ภูมิฐานะ อาชีพ รายได้ บทบาทในชุมชน

ส่วนที่ 2 เครื่องมือในการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์

2.1 แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายบุคคลและสัมภาษณ์กลุ่ม เป็นคำถามปลายเปิด แบบมีโครงสร้าง โดยผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดของ โคนาบีเดียน (Donabedian, 2003) ซึ่งได้ให้แนวทางในการตั้งคำถามในแต่ละวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

2.1.1 เพื่ออธิบายโครงสร้างของระบบการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการ ในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ตัวอย่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์ รายบุคคล ในกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ในหน่วยงานของท่านมีปัจจัยหรือสิ่งสนับสนุนในด้าน โครงสร้างของระบบการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลของท่านที่ยังไม่สมบูรณ์ ได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่ งบประมาณ การจัดสรรทรัพยากรบุคคล อัตรากำลัง และการพัฒนาความสามารถ บุคลากร การจัดองค์รวมถึง นโยบาย แผนงานในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย อย่างไรบ้าง

2.1.2 เพื่ออธิบายกระบวนการดูแล ช่วยเหลือของบุคลากรทีมสุขภาพต่อผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ตัวอย่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์กลุ่ม บุคลากรทีมสุขภาพ ได้แก่ เมื่อมีผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในหน่วยงาน ท่านให้การดูแล ช่วยเหลือ คัดกรองความคิดอยากทำร้ายตนเอง วินิจฉัยรักษา ให้การปรึกษาหรือทำจิตบำบัด ฟื้นฟูสภาพ การป้องกัน การให้ความรู้ ให้ข้อมูล การติดตามหรือส่งต่อ อย่างไรบ้าง มีปัญหาและอุปสรรคหรือต้องการสิ่งสนับสนุนอย่างไรบ้าง

2.1.3 เพื่ออธิบายการมีส่วนร่วมดูแลช่วยเหลือตนเองของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ตัวอย่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์กลุ่ม ผู้ป่วย ได้แก่ เมื่อเจ็บป่วย ท่านมีวิธีการปฏิบัติตัวในการดูแลตนเอง ได้แก่ สังเกตอาการผิดปกติ การรับประทานยา วิธีการจัดการความเครียด การทำกิจวัตรประจำวัน การออกกำลังกาย การพบแพทย์ตามนัด อย่างไรบ้าง

2.1.4 เพื่ออธิบายการมีส่วนร่วมดูแล ช่วยเหลือ สนับสนุนของผู้ดูแลต่อผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ตัวอย่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์กลุ่ม ผู้ดูแล ได้แก่ ท่านให้การดูแลช่วยเหลือสนับสนุน หรือส่งเสริมการปฏิบัติตัวของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ได้แก่ สังเกตอาการเปลี่ยนแปลง การออกกำลังกาย ทำกิจวัตรประจำวัน การให้กำลังใจ การรับประทานยา การพบแพทย์ตามนัด อย่างไรก็ตาม

2.1.5 เพื่ออธิบายการมีส่วนร่วมดูแล ช่วยเหลือ สนับสนุนของแกนนำชุมชน ต่อผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ตัวอย่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์กลุ่มแกนนำชุมชน ได้แก่ท่านมีส่วนร่วมในการ ค้นหาคัดกรอง ดูแล ช่วยเหลือเบื้องต้น ให้ข้อมูลข่าวสาร ติดตามและส่งต่อ ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายในชุมชนของท่านอย่างไร

ส่วนที่ 3 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการดูแลของบุคลากรทีมสุขภาพ โดยการสังเกตขณะปฏิบัติงาน เมื่อมีผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมารับบริการ กลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพ ได้แก่ แพทย์และพยาบาลให้การดูแล ช่วยเหลือ ซักประวัติอาการ การวินิจฉัย การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสภาพ การป้องกัน การให้ความรู้ การให้ข้อมูล การส่งต่อ การติดตามอย่างไร และสังเกตจากการบันทึกเวชระเบียน

ส่วนที่ 4 แบบประเมินการรับรู้การได้รับการดูแล (Perception of Care: POC) ของไอเซน (Eiesen, 1995) แปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ต๊ะปิ่นตา และคณะ (Thapinta et al., 2001) มีคำถามทั้งหมด 18 ข้อ โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับ เช่น การรับรู้ต่อความเหมาะสมของโปรแกรม กฏระเบียบ การให้ข้อมูล การมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย ความเข้าใจ การให้เกียรติ ผู้ป่วย การดูแลก่อนการจำหน่าย เป็นต้น มีค่าคะแนน 4 ระดับ คือ ดีมากเท่ากับ 3 ดีเท่ากับ 2 ปานกลางเท่ากับ 1 ไม่ค่อยดีเท่ากับ 0

ส่วนที่ 5 แบบวัดพฤติกรรมดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ส่วนที่ 2 สร้างโดยจินตนา ยูนิพันธ์ (2534) ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาการรู้จักตนเอง การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การเผชิญปัญหา การพัฒนาและดำรงรักษาระบบสนับสนุนทางสังคม การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา การดูแลตนเองโดยทั่วไป มีการแบ่งระดับการวัดพฤติกรรมออกเป็น 4 ระดับคือ ประจำเท่ากับ 3 บ่อยครั้งเท่ากับ 2 บางครั้งเท่ากับ 1 เกือบหรือไม่ทำเท่ากับ 0

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนนำไปรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้ศึกษาแบบบันทึกการเก็บข้อมูลที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นในของโครงสร้างของระบบบริการการดูแลของหน่วยงานต่อผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายผู้ศึกษานำบันทึกการเก็บข้อมูลไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) โดยนำไปเสนอผ่านผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ จิตแพทย์ 1 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการสุขภาพจิตและจิตเวช จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ 1 ท่าน ต่อจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำไปใช้ต่อไป

2. ผู้ศึกษานำแนวคำถามในการสัมภาษณ์รายบุคคลและการสัมภาษณ์รายกลุ่ม ในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหารโรงพยาบาล บุคลากรทีมสุขภาพ ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ผู้ดูแล และกลุ่มแกนนำด้านสุขภาพ ไปเสนอผ่านผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ จิตแพทย์ 1 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการสุขภาพจิตและจิตเวช จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ 1 ท่าน ต่อจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำไปทดลองใช้ใน กลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล บุคลากรทีมสุขภาพ กลุ่มผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย กลุ่มผู้ดูแล กลุ่มแกนนำด้านสุขภาพ ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่มารับบริการที่โรงพยาบาลท่าวังผา อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน กลุ่มละ 1 คน เพื่อดูความเหมาะสมของภาษาและข้อคำถาม แล้วปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำไปใช้ต่อไป

3. แบบวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ส่วนที่ 2 สร้างโดยจินตนา ยูนิพันธ์ (2534) มีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นต่างๆ ผู้ศึกษาจึงไม่หาความตรงของเนื้อหาซ้ำเนื่องจากไม่มีการคัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงแบบวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองซึ่งมีค่าความตรงของเนื้อหาของแบบวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองได้ผ่านการตัดสินความตรงตามเนื้อหาใช้เกณฑ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ใน 9 ท่าน (ดร.ณี เลิศปรีชา, 2545)

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้ศึกษานำแบบวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ส่วนที่ 2 สร้างโดยจินตนา ยูนิพันธ์ (2534) ผู้ศึกษานำไปตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยการนำไปทดลองใช้ในกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ในโรงพยาบาลท่าวังผา อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน จำนวน 5 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟาครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 (Polit & Hungler, 2001)

4. แบบสอบถามการรับรู้การดูแล (Perception of Care: POC) ของไอเซน (Eisen, 1995) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ต๊ะปินตา และคณะ (Thapinta et al., 2001) เป็นแบบสอบถาม

ที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และมีค่าความตรงของเนื้อหา (CVI) เท่ากับ 0.93 ผู้ศึกษาไม่ได้คัดแปลงใดๆ จึงไม่ได้ตรวจสอบเครื่องมือซ้ำ

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยการนำไปทดลองใช้ในกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในโรงพยาบาลท่าวังผา อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน จำนวน 5 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 (Polit & Hungler, 2001)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาได้นำโครงการวิจัยเสนอผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หลังจากนั้นทำการขออนุญาตถึงต้นสังกัดของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับการอนุญาตให้ทำการศึกษา ผู้ศึกษาได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และวิธีการเก็บข้อมูล ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างทราบและสอบถามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์จะตอบรับหรือปฏิเสธในการเข้าร่วมการศึกษาครั้งนี้ หากกลุ่มตัวอย่างยินยอมสมัครใจเข้าร่วมโครงการการวิเคราะห์สถานการณ์ในครั้งนี้ ให้มีการลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน กลุ่มตัวอย่างสามารถยกเลิกการให้ข้อมูลในระหว่างการศึกษาได้ ถ้าไม่สะดวกหรือไม่เต็มใจโดยไม่เกิดผลเสียใดๆ ต่อประชากรกลุ่มตัวอย่างและการบำบัดรักษา และข้อมูลทุกอย่างจะเก็บเป็นความลับจะไม่มีการเปิดเผยทำให้เกิดผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาและข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวมและนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยจึงดำเนินการรวบรวมข้อมูลต่อไปและนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมและนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล

เขตบริการของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว พื้นที่ในอำเภอปัว จังหวัดน่าน

ขั้นตอนและวิธีการรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียมการ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลและสถิติการพยายามฆ่าตัวตาย ย้อนหลังระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2551 ถึง 30 กันยายน 2552

ขั้นตอนการดำเนินการ การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลด้วยตนเองมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. เมื่อโครงการค้นคว้าแบบอิสระผ่านคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย และคณะกรรมการจริยธรรมแล้วผู้ศึกษาจะทำหนังสือผ่านคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขออนุญาตดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้ศึกษาเข้าพบผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขออนุญาตการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้ศึกษาเข้าพบหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล หัวหน้าแผนกผู้ป่วยนอกและหัวหน้าแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขออนุญาตการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. ผู้ศึกษาทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล บุคลากรทีมสุขภาพ ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน (ทั้งแผนกผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน) ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2551 ถึง 30 กันยายน 2552 กลุ่มผู้ดูแล และกลุ่มแกนนำด้านสุขภาพในชุมชน

5. ผู้ศึกษาทำการประสานงานและการขอความร่วมมือในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แกนนำด้านสุขภาพในชุมชน ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว ผู้ดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย พร้อมนัดหมายวันเวลา สถานที่ในการเก็บข้อมูล

6. ผู้ศึกษาเตรียมแบบสอบถาม แนวคำถามในการสัมภาษณ์ การสังเกต อุปกรณ์การบันทึกเสียง และการจัดบันทึก เตรียมสถานที่เก็บข้อมูล

วิธีการรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิและทดลองใช้แล้วในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล กลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพ ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ผู้ดูแล และกลุ่มแกนนำด้านสุขภาพในชุมชน

2. ดำเนินการสัมภาษณ์รายบุคคลในกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร โรงพยาบาล ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ผู้ดูแล มีการบันทึกและจัดประเด็นการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. ดำเนินการการสัมภาษณ์รายกลุ่มในกลุ่มแกนนำชุมชนหรือแกนนำด้านสุขภาพ และกลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพมีการบันทึก และจัดประเด็นการสนทนากลุ่มเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกการเก็บข้อมูลในส่วนของงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล อุปกรณ์ต่างๆ ยาและเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ สถานที่เฉพาะสำหรับงานบริการ

สุขภาพจิต คู่มือหรือแนวปฏิบัติต่างๆ ในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายของ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกจากการสังเกตของทีมสุขภาพ ในการคัดกรอง การประเมิน การบำบัดรักษา ฟันฟูสมรรถภาพ วิธีการและระยะเวลาในการส่งต่อและการติดตามในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย

6. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องแบบวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ส่วนที่ 2 สร้างโดยจินตนา ยูนิพันธ์ (2534) ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาการรู้จักตนเอง การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การเผชิญปัญหา การพัฒนาและดำรงรักษาระบบสนับสนุนทางสังคม การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา การดูแลตนเองโดยทั่วไปเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

7. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้การดูแล (Perception of Care: POC) ของไอเซน (Eisen, 1995) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ต๊ะปิ่นตา และคณะ (Thapinta et al., 2001) เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์สถานการณ์

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์รายบุคคลและรายกลุ่มของกลุ่มบุคลากรระดับผู้บริหาร กลุ่มบุคลากรทีมสุขภาพ ผู้ดูแล กลุ่มแกนนำชุมชนและผู้ที่ยกย่องฆ่าตัวตาย นำข้อความที่ปรากฏซ้ำกัน มาจัดหมวดหมู่ จัดประเด็นและวิเคราะห์และนำมาจัดทำเป็นผังสถานการณ์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากการสังเกตจากแบบบันทึกในการปฏิบัติงานของบุคลากรทีมสุขภาพ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจากแบบบันทึกการเก็บข้อมูลในส่วนของงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล อุปกรณ์ต่างๆ ยาและเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ สถานที่เฉพาะสำหรับงานบริการสุขภาพจิต คู่มือหรือแนวปฏิบัติต่างๆ ในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายของ โรงพยาบาล สมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน โดยการนำข้อความที่ปรากฏซ้ำกัน มาจัดหมวดหมู่ จัดประเด็นและวิเคราะห์และนำมาจัดทำเป็นผังสถานการณ์

ส่วนที่ 5 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามคือพฤติกรรมดูแลสุขภาพจิตตนเอง ของผู้พยายามฆ่าตัวตายและ ประเมินโดยแบบสอบถามการรับรู้การดูแล (Perception of Care: POC) ของ

ไอเซน (Eisen, 1995) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ตี๋ปิ่นตา และคณะ (Thapinta et al., 2001) ของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายและผู้ดูแล โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน